

dest i de højeste Stillinger. Et andet praktisk Forhold, som stillede sig hindrende i Vejen, var, at man, hvad man efterhaanden blev klar over, maatte være opmærksom paa, at der i Virkeligheden var to Sider af den samme Gerning, som skulde udføres, af hvilke Officerstanden udførte den ene og Underofficersstanden den anden. De kan karakteriseres paa den Maade, at Officererne uddannes med Henblik paa, at de skal trænes op, udvikles og uddannes til at indtage Chefs- og Førerstillinger, hvorimod Underofficererne nærmest skal uddannes til at være Mandskabets daglige Ledere og derfor i højere Grad give sig af med de specielle Fag. Dette bevirkede, at man gik bort fra den Tanke, man havde haft, og blev staaende ved de to Befalingsmandskorps. Man har stræbt efter at gøre dem mere lige end hidtil, ogsaa derved, at Underofficererne skal have en bedre baade teknisk og social Uddannelse, saa at de endnu bedre end hidtil bliver i Stand til at udføre den Lærergerning, der paahviler dem i den Tid, de ligger inde.

Som allerede nævnt skal jeg ikke beskæftige mig med Enkeltheder i Lovforslaget, hvilket den højtærede Indenrigsminister jo i nogen Grad var inde paa. Jeg kan ligesom Indenrigsministeren anbefale samtlige de foreliggende Lovforslag til en velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting, og jeg gør det paa mit Partis Vegne.

C. F. Sørensen: Efter et Opbud af Folketingets Medlemmer af alle Partier af en saa kraftig Art, at ikke et eneste Medlem af Tinget manglede ved Afstemningen over Forsvarslovene, blev jo Resultatet for Forligsforslagene et Flertal paa 3 Stemmer. Det er disse saaledes vedtagne Lovforslag; Indenrigsministeren i Dag har fremsat for Landstinget. Hvis det nu var rigtigt, at Landstinget var det overvejende, det prøvende og det regulerende Ting, hvis der overhovedet var nogen Mening i Tokammerssystemet, burde efter vor Mening Landstinget nu standse Behandlingen af dette vidtrækkende Lovkompleks, som økonomisk og politisk er af den allerstørste Betydning for vort Land, og som hviler paa et saa spinkelt Grundlag som 3 Stemmer, ja, med Hensyn til hvilket Forholdet i Virkeligheden er det, at kun et Mindretal blandt Folketingsmedlemmerne og et Mindretal ude i det danske Folk er for det. Afstemningen i Folketinget foregik jo saaledes, at 73 Folketingsmedlemmer stemte ja, nemlig 21 Medlemmer, repræ-

senterende det konservative Folkeparti, med et samlet Vælgerstemmetal bag sig paa 157 726, 52 Venstremedlemmer, repræsenterende et samlet Stemmetal paa 414 904, altsaa et samlet Stemmetal paa 572 630. Mod Forslagene stemte 70 Folketingsmænd, nemlig 48 Socialdemokrater, repræsenterende 389 653 Vælgere, 18 Radikale, repræsenterende 149 262 Vælgere, 3 Erhvervsmand, repræsenterende 27 403 Vælgere, 1 Højremand, repræsenterende 8 027 Vælgere, i alt 574 345 Vælgere. Det giver et Flertal imod paa 1 715 Stemmer. Men hertil kommer 6 Medlemmer af Folketinget, som ikke stemte, repræsenterende 58 485. Det samlede Resultat ser da saaledes ud: 73 Medlemmer, repræsenterende 572 630 Vælgerstemmer, stemte for, 70 Medlemmer plus 6, repræsenterende 632 830, stemte mod, det vil sige, der var et Flertal mod Militærforliget paa 3 Medlemmer i Folketinget, repræsenterende 60 200 Stemmer. Det staa for mit Parti saaledes, at en Gennemførelse af Militærforslagene under disse Vilkaar ikke kan være ret, ikke kan være forenelig med Rigsdagens Værdighed. Vi Socialdemokrater kræver derfor, at dette Spørgsmaal afgøres ved en Folkeafstemning eller ved Valg. Vi kræver i dette for vort Land og vort Folk saa store og vigtige Spørgsmaal Folkets Dom.

De foreliggende Lovforslag, som er kommet til Verden gennem et Kompromis mellem Venstre og det konservative Folkeparti og under Tryk af, at Regeringen gjorde deres Vedtagelse til et Kabinets-spørgsmaal, er et Brud med Sagkundskaben og et Brud med Forsvarsordningen af 1909. Vi Socialdemokrater har altid hævdet, at Sagkundskaben ikke skulde bestemme om vort Militærvæsens Omfang; vi har krævet, at politiske, moralske og økonomiske Overvejelser skulde være de afgørende. Men hvorledes har Højre, det konservative Folkeparti stillet sig gennem Aarene? Vi ved alle, at gennem de mange, mange Kampaar, da Militærspørgsmaalet var det førende i dansk Politik, de Aar, som ogsaa det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) sigtede til, kaldte det daværende Højre Forsvarsspørgsmaalet Danmarks Livssag, og det søgte at faa Befolkningen til at acceptere den Opfattelse, at denne Sag ikke skulde afgøres efter politiske og økonomiske Overvejelser, men efter hvad Sagkundskaben mente derom. Nu foreligger der ved dette Forligs Indgaaelse en anden Situation, en Situation, hvor det konservative Folkeparti